

A MAGYAR ORSZÁGGYŰLÉS
ALELNÖKE

Jean-Claude Juncker
az Európai Bizottság elnöke
részére

AELJ-40/ 154 /2015.

Brüsszel
Rue de la Loi 170
B-1049
Belgium

Tárgy: a Magyar Országgyűlés által elfogadott indokolt vélemény

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlés elnökének megbízásából tájékoztatom elnök urat, hogy az Országgyűlés az Európai Unió szerződéséhez csatolt, a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. számú jegyzőkönyv 6. cikkére, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és az egyes hárszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat vonatkozó rendelkezéseire figyelemmel, lefolytatta a szubszidiaritás elve érvényesülésének vizsgálatát az áthelyezési válságmechanizmus létrehozásáról, valamint az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló [COM(2015) 450; 2015/0208 (COD)] európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet (a továbbiakban: Javaslat) vonatkozásában.

Az Országgyűlés által 2015. november 3-án elfogadott határozat megállapította, hogy a Javaslat sérti a szubszidiaritás elvét, ezért a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. számú jegyzőkönyv 6. cikke szerinti indokolt véleményt ezúton megküldöm elnök úrnak.

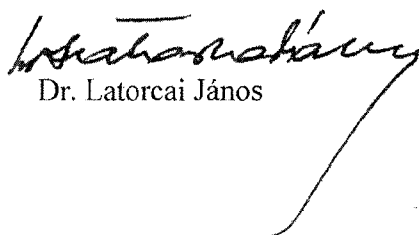
Az Országgyűlés indokolt véleményét – az Európai ügyek bizottsága 2015. október 13-án előterjesztett, B/6622. számú jelentése alapján – az alábbiakban összegzem:

- Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 78. cikk (2) bekezdésének e) pontja az áthelyezési válságmechanizmus létrehozására vonatkozóan nem megfelelő jogalap. Az Unió fellépését elsősorban az EUMSZ 352. cikke alapján lehetne biztosítani.
- A Javaslatban foglalt 33.a cikk (1) bekezdése az Európai Bizottságot a válságmechanizmus meghatározására és aktivizálására vonatkozóan kizárólagos hatáskörrel ruházza fel, ugyanakkor az EUMSZ 78. cikk (3) bekezdése szükséghelyzet esetében a Tanács számára biztosítja a hatáskört.
- Az Európai Bizottság hatáskörgyakorlására vonatkozó felhatalmazás túllép az EUMSZ 290. cikkében foglalt korlátozáson. Ezzel egy lényegében automatikus, az érintett tagállammal, illetve tagállamokkal való egyeztetést mellőző, központosított eljárásrend lépne hatályba, amely nélkülözné a Tanács érdemi részvételét.
- Az Európai Bizottság nem igazolja kielégítő módon, hogy a Javaslat alapján az áthelyezési válságmechanizmus esetleges alkalmazása az EUMSZ 78. cikk (3) bekezdése szerinti szükséghelyzet esetén hozott intézkedésekhez képest hatékonyabb eljárást eredményezne, illetve többletértékkel bírna. A Javaslat azt sem indokolja kellően, hogy annak előterjesztése milyen okból volt szükséges, figyelemmel a 604/2013/EU rendelet folyamatban levő, s várhatóan 2016-ban lezáruló átfogó értékelésére.

Az Országgyűlés indokolt véleményének teljes szövegét – az országgyűlési határozatot és az Európai ügyek bizottságának jelentését – csatoltan, tisztelettel megküldöm.

Budapest, 2015. november 3.

Tisztelettel:

Dr. Latorcai János

Az Országgyűlés
.../2015. (...) OGY határozata

az áthelyezési válságmechanizmus létrehozásáról, valamint az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról^{*}

1. Az Országgyűlés elfogadja az Európai ügyek bizottságának az áthelyezési válságmechanizmus létrehozásáról, valamint az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló [COM (2015) 450; 2015/208 (COD)] európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentését (a továbbiakban: Jelentés) és annak alapján megállapítja, hogy a rendelettervezet sérti a szubszidiaritás elvét.
2. Az Országgyűlés felkéri az Országgyűlés elnökét, hogy a Jelentésben foglalt indokolt véleményt haladéktalanul továbbítsa az Európai Parlament, a Tanács, illetve az Európai Bizottság elnökének, és egyidejűleg arról a Kormányt is tájékoztassa.

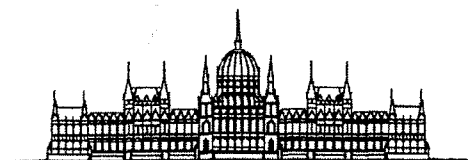
Lezsák Sándor
az Országgyűlés alelnöke

Gelencsér Attila
az Országgyűlés jegyzője

Hegedűs Lorántné
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés
Európai ügyek bizottsága**

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: **B/6622**

Érkezett: **2015 OKT 13.**

Bizottsági önálló indítvány

(Együtt kezelendő a .....számú
országgyűlési határozati javaslattal)

Jelentés

az áthelyezési válságmechanizmus létrehozásáról, valamint az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról

Előadó: Dr. Hörsik Richárd
elnök

Budapest, 2015. október 13.

1. A szubszidiaritásvizsgálat jogszabályi háttere

A szubszidiaritás elve értelmében a döntéseket mindig a lehető legalacsonyabb szinten kell meghozni.

Az Európai Unióról szóló szerződés (a továbbiakban: EUSZ) 5. cikke¹ alapján a szubszidiaritás elvének egy tervezett uniós intézkedés akkor felel meg, ha az tagállami szinten nem megvalósítható, illetve, ha a kitűzött cél uniós szintű fellépéssel jobban, hatékonyabban elérhető és az uniós szintű intézkedés hozzáadott értéket teremt.

Az EU-tagállam nemzeti parlamentje a Lisszaboni Szerződéshez csatolt 2. jegyzőkönyv² alapján jogosult az európai uniós jogalkotási javaslatokkal kapcsolatban – egy jogilag szabályozott eljárásban – vizsgálni a szubszidiaritáselv érvényesülését. Amennyiben az adott parlamenti kamara az elv sérelmét állapítja meg, indokolt véleményét a jogalkotási javaslat közzétételétől számított nyolc héten belül megküldheti az előterjesztőnek – az Európai Bizottságnak –, illetve az uniós jogalkotóknak. A 2. jegyzőkönyvben meghatározott számú indokolt vélemény esetén az előterjesztőnek felül kell vizsgálnia a jogalkotási javaslatot és végső esetben vissza is vonhatja azt. Az eljárás célja, hogy a nemzeti parlamentek szükség esetén megakadályozhassák, hogy az uniós intézmények átruházott hatásköreiket túllépjék.

Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága egy uniós jogalkotási javaslatot a szubszidiaritás elvének érvényesülése szempontjából az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 71. § (1)-(2) bekezdése, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat (a továbbiakban: HHSZ) 142. § (1)-(2) bekezdése alapján vizsgálhatja.

Amennyiben az Európai ügyek bizottsága megállapítja, hogy egy jogalkotási javaslat ellentétes a szubszidiaritás elvével, úgy az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentést és a jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslatot terjeszt elő az Országgyűlésnek. A HHSZ 142. § (3) bekezdése alapján az Országgyűlés tizenöt napon belül dönt a jelentés és a határozati javaslat elfogadásáról. Az indokolt vélemény előterjesztésére rendelkezésre álló nyolchetes határidő objektív, ezért az Országgyűlésnek ezt célszerű figyelembe vennie.

2. A szubszidiaritásvizsgálat tárgya: az Európai Bizottság javaslata

Az Európai Bizottság 2015. szeptember 9-én fogadta el az áthelyezési válságmechanizmus létrehozásáról, valamint az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezetet [COM (2015) 450, 2015/0208 (COD)], (a továbbiakban: Javaslát).

A Javaslát jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 78. cikk (2) bekezdésének e) pontja, amely alapján az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket állapít meg egy közös európai menekültügyi

¹ A szubszidiaritás elvének érvényesüléséhez kapcsolódó uniós jogszabályi háttér és az eljárás lehetséges következményei a Mellékletben olvashatók.

² Az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez, illetve az Európai Atomenergia-közösség létrehozásáról szóló szerződéshez csatolt, a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv.

rendszer létrehozására, beleértve *“a menedékjog vagy kiegészítő védelem iránti kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó kritériumok és eljárások”* szabályait.

Fontos arra rámutatni, hogy az EUMSZ 78. cikke logikai egységet alkot, mivel a közös európai menekültügyi rendszer létrehozásának egyes kérdései a (2) bekezdésben, míg *„a harmadik országok állampolgárainak hirtelen beáramlásával”* okozott szükséghelyzet esetén követendő eljárás a (3) bekezdésben került szabályozásra. A két bekezdés eltérő döntéshozatali eljárást tartalmaz.

A Javaslat fő célkitűzése, hogy az Unió rendelkezésére álljon egy szilárd áthelyezési válságmechanizmus, amely révén hatékonyan végezheti a menekültügy terén felmerülő válsághelyzetek strukturált kezelését, továbbá annak biztosítása, hogy válsághelyzetekben igazságosan oszoljon meg a tagállamoknak az egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló nagyszámú kérelmező tekintetében fennálló felelőssége.

A Javaslat főbb tartalmi elemei:

- bevezet a 604/2013/EU rendelet, az ún. Dublin III rendelet módosításával egy új jogi kategóriát - az áthelyezési válságmechanizmust -, amely egy válsághelyzetekben aktivizálható állandó áthelyezési rendszer lenne;
- az áthelyezési válságmechanizmusban az Európai Bizottság központi, döntéshozatali szerepet kapna. Ennek keretében az Európai Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktus keretében állapíthatja meg, hogy egy adott tagállam tekintetében válsághelyzet áll fenn; meghatározhatja az érintett tagállamból áthelyezendő személyek számát; továbbá meghatározhatja a Javaslat III. mellékletében szereplő elosztási kulcsra (kvótára) vonatkozó képlet alkalmazásával e személyek tagállamok közötti elosztását;
- az áthelyezés előfeltétele, hogy a válsághelyzetnek olyan nagyságrendűnek kell lennie, amely még egy jól felkészült és működő menekültügyi rendszert is rendkívüli nyomásnak tenne ki, figyelembe véve az adott tagállam méretét is;
- amennyiben egy tagállam ideiglenesen képtelen részt venni az áthelyezési mechanizmusban, a GDP-je 0,002%-ának megfelelő összegű pénzügyi hozzájárulást kell befizetnie az uniós költségvetésbe az összes többi uniós tagállam válsághelyzetkezelő erőfeszítéseinek finanszírozására.

3. Az Európai ügyek bizottságában lefolytatott szubszidiaritásvizsgálat

Az Európai ügyek bizottsága 2015. október 5-i ülésén a Belügyminisztérium képviselője tájékoztatást nyújtott a Javaslat céljáról, főbb elemeiről. Az Európai ügyek bizottsága megállapította, hogy a szubszidiaritás elvének vizsgálata jogilag lehetséges, mivel az indokolt vélemény megküldésére rendelkezésre álló nyolchetes határidő 2015. november 9-én jár le.

Az Európai ügyek bizottsága 2015. október 13-i ülésén lefolytatta a szubszidiaritás elve érvényesülésének vizsgálatát a Javaslat vonatkozásában és az alábbi aggályokat fogalmazta meg:

- A Javaslat jogalapja: az EUMSZ 78. cikk (2) bekezdésének e) pontja, amely megegyezik a 604/2013/EU rendeletet jogalapjával. Ez formálisan helytálló, ugyanakkor a Javaslat tartalmilag a 604/2013/EU rendeletről való állandó derogációt irányoz elő az ún. válsághelyzet fogalmának és az áthelyezési válságmechanizmus bevezetésével, azonban ennek létrehozására az EUMSZ 78. cikk nem ad felhatalmazást. Az uniós jogalkotók

kizárólag az EUMSZ egyes cikkeiben meghatározott célból és az ott rögzített eljárási rendben hozhatnak jogszabályokat. Figyelemmel az EUMSZ 78. cikkének egészére, az uniós menekültügyi politika eddigi vívmányaira, továbbá a Lisszaboni Szerződés céljaira és rendelkezéseire, különösen az EUSZ 5. cikkének (2) bekezdésére, amely szerint „*az Unió kizárólag a tagállamok által a Szerződésekben ráruházott hatáskörök határain belül jár el*”, egy ilyen új jogintézményt az EUMSZ 352. cikkében³ foglalt eljárás keretében lehetne létrehozni.

- Az Európai Bizottság új hatásköre az áthelyezési válsághelyzet meghatározása tekintetében: a 604/2013/EU rendelet 33. cikke alapján jelenleg az Európai Bizottság megelőző ajánlásokat tehet egy tagállam részére vagy válságkezelő cselekvési terv kidolgozását írhatja elő ún. menekültügyi válság esetén. A Javaslat bevezeti a válsághelyzet fogalmát, amelynek kezelésére az Európai Bizottságot hatalmazza fel. Ugyanakkor a Javaslat nélkülözi a válsághelyzetnek az EUMSZ 78. § (3) bekezdésében foglalt sürgősségi helyzetétől történő elhatárolását. Ez azért fontos, mert lényegében ugyanazt a jelenséget két jogi eljárásban lehetne kezelni. Ennek megfelelően, a Javaslat a válsághelyzettől nem megkülönböztethető sürgősségi helyzet esetén a Tanácsot megillető hatáskört ruházna az Európai Bizottságra, állandó jelleggel. Ez ellentétes lenne az EUSZ 13. cikk (2) bekezdésével, mely szerint „*az egyes intézmények a Szerződésekben rájuk ruházott hatáskörök határain belül, az ott meghatározott eljárások, feltételek és célok szerint járnak el.*”
- Az Európai Bizottság új hatáskörgyakorlására vonatkozó felhatalmazásról: a Javaslat túllép az EUMSZ 290. cikkében foglalt korlátozáson, amely szerint a felhatalmazáson alapuló jogalkotás „*a jogalkotási aktusok egyes nem alapvető rendelkezéseit*” egészítheti ki, illetve módosíthatja. A Javaslat ugyanis a válsághelyzet megállapításától az áthelyezési mechanizmus alkalmazásáig az intézkedések meghozatalát, beleértve az áthelyezendő személyek kvóták szerinti elosztását az Európai Bizottság hatáskörébe utalja. Megjegyzendő, hogy a Javaslat indokolása a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elleni európai parlamenti, illetve tanácsi kifogásra egy hónapos határidőt irányoz elő, míg a Javaslatban foglalt 45. cikk (8) bekezdése két hétről rendelkezik. Ez az ellentmondás a Javaslat magyar és angol nyelvű változatában is így szerepel. Egy ilyen rövid, kéthetes határidő minden érdemi konzultációt, egyeztetést névlegessé tesz mind a tagállamok, mind az Európai Parlament számára, azaz egy kvázi automatikus eljárásrendet irányoz elő.
- A Javaslat szükségességével összefüggésben az Európai Bizottság nem nyújt elégséges indokot arra vonatkozóan, hogy a 604/2013/EU rendelet folyamatban lévő átfogó értékelésének lezárulta előtt a Javaslat milyen okból került benyújtásra, figyelemmel arra, hogy esetleges sürgősségi helyzet esetén alkalmazandó eljárást az EUMSZ 78. cikk (3) bekezdése szabályozza, amelynek alkalmazására eddig kivételes esetekben került sor.

4. Az Európai ügyek bizottságának álláspontja a szubszidiaritás elve érvényesülésével kapcsolatban

³ „(1) *Ha a Szerződésekben meghatározott politikák keretében az Unió fellépése bizonyul szükségesnek ahhoz, hogy a Szerződésekben foglalt célkitűzések valamelyike megvalósuljon, és a Szerződések nem biztosítják a szükséges hatáskört, a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlament egyetértését követően, egyhangúlag elfogadja a megfelelő rendelkezéseket. Amennyiben a szóban forgó rendelkezéseket különleges jogalkotási eljárás keretében a Tanács fogadja el, a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlament egyetértését követően szintén egyhangúlag határoz.*”

- Az EUMSZ 78. cikk (2) bekezdésének e) pontja az áthelyezési válságmechanizmus létrehozására vonatkozóan nem megfelelő jogalap. Az Unió fellépését elsősorban az EUMSZ 352. cikke alapján lehetne biztosítani.
- A Javaslatban foglalt 33.a cikk (1) bekezdése az Európai Bizottságot a válságmechanizmus meghatározására és aktivizálására vonatkozóan kizárólagos hatáskörrel ruházta fel, ugyanakkor az EUMSZ 78. cikk (3) bekezdése szükséghelyzet esetében a Tanács számára biztosítja a hatáskört.
- Az Európai Bizottság hatáskörgyakorlására vonatkozó felhatalmazás túllép az EUMSZ 290. cikkében foglalt korlátozáson. Ezzel egy lényegében automatikus, az érintett tagállammal, illetve tagállamokkal való egyeztetést mellőző, központosított eljárásrend lépne hatályba, amely nélkülözné a Tanács érdemi részvételét.
- Az Európai Bizottság nem igazolja kielégítő módon, hogy a Javaslat alapján az áthelyezési válságmechanizmus esetleges alkalmazása az EUMSZ 78. cikk (3) bekezdése szerinti szükséghelyzet esetén hozott intézkedésekhez képest hatékonyabb eljárást eredményezne, illetve többletértékkel bírna. A Javaslat azt sem indokolja kellően, hogy annak előterjesztése milyen okból volt szükséges, figyelemmel a 604/2013/EU rendelet folyamatban levő, s várhatóan 2016-ban lezáruló átfogó értékelésére.

Az Európai ügyek bizottsága a fentiek alapján megállapítja, hogy az áthelyezési válságmechanizmus létrehozásáról, valamint az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet [COM (2015) 450; 2015/208 (COD)] sérti a szubszidiaritás elvét.

Melléklet

A szubszidiaritás elvének vizsgálatához kapcsolódó eljárásrend és annak lehetséges következményei

A szubszidiaritás elve az EUSZ 5. cikke szerint:

„(3) A szubszidiaritás elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

Az Unió intézményei a szubszidiaritás elvét a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben meghatározottak szerint alkalmazzák. A nemzeti parlamentek az említett jegyzőkönyvben megállapított eljárásnak megfelelően gondoskodnak a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásáról.

(4) Az arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges.

Az Unió intézményei az arányosság elvét a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben foglaltak szerint alkalmazzák.”

A szubszidiaritás elve érvényesülésének vizsgálata a Lisszaboni Szerződéshez csatolt 2. jegyzőkönyv 6. cikke alapján:

„A jogalkotási aktus tervezetének az Unió hivatalos nyelvein való továbbításától számított nyolc héten belül bármely nemzeti parlament, illetve bármely nemzeti parlamenti kamara indokolt véleményt küldhet az Európai Parlament, a Tanács, illetve a Bizottság elnökének, amelyben ismerteti azokat az okokat, amelyek alapján az adott tervezetet nem tartja összeegyeztethetőnek a szubszidiaritás elvével. (...)”

Az indokolt vélemény következménye attól függ, hogy ugyanazon uniós javaslat esetében a meghatározott nyolchetes határidőn belül hány tagállami parlament állapítja meg a szubszidiaritás elvének sérelmét.

Az eljárás során a 28 tagállami parlament országonként 2-2 szavazattal rendelkezik (összesen 56 szavazat). Az uniós döntéshozatalra érdemi befolyást az indokolt vélemények különösen akkor gyakorolhatnak, ha – az adott uniós jogalkotási eljárástól függően – a tagállami parlamentek egynegyede, egyharmada, illetve többsége állapítja meg a szubszidiaritás elvének sérelmét.

A 2. jegyzőkönyv 7. cikke alapján ún. sárga lapos eljárás esetében, amennyiben a tagállami parlamentek egyharmada (19 szavazat) állapítja meg a szubszidiaritás elvének sérelmét ugyanazon javaslat esetében, a javaslatot felül kell vizsgálni. A felülvizsgálatot követően az előterjesztő a javaslatot fenntarthatja, módosíthatja vagy visszavonhatja. A Lisszaboni Szerződés hatályba lépése óta sárga lapos eljárásra két esetben került sor. Első esetben a javaslat visszavonásra került, míg a második esetben⁴ az Európai Bizottság a javaslatát változtatás nélkül fenntartotta.

⁴ Az Európai Ügyészség létrehozásáról tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az Országgyűlés a 87/2013. (X.22.) OGY határozatban állapította meg a szubszidiaritás elvének sérelmét.